

پرسش ۳۳۱: عذرخواهی از گناه و طلب دعا برای فرزند دار شدن

السؤال / ۳۳۱: بسم الله الرحمن الرحيم

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين وأهل بيته الطيبين الطاهرين الأئمة والمهديين وسلم تسليماً كثيراً.

أما بعد .. السلام عليكم سيدي ومولاي يمانى آل محمد ورحمة الله وبركاته.

سيدي ومولاي، العبد الذليل الحقيير إلى الله من أنصارك وقد تشرفت بمبايعتك والآن أصبحت جندي من جنودك وأسأل الله العلي القدير أن يكتب لي الشهادة بين يديك إن شاء الله، وبفضل دعائكم لي سيدي أنا سوف أشرح لك قصتي.

بسم الله الرحمن الرحيم

درد و سلام بر اشرف پیامبران و فرستادگان و اهل بیت طیب و طاهر او، ائمه و مهدیین و سلم تسلیماً كثيراً.

اما بعد.... سرور و مولایم! یمانی آل محمد! سلام علیکم و رحمة الله و برکاته.

سرور و مولایم! اینجانب بنده‌ی ذلیل حقیر إلى الله از انصار شما هستم و به بیعت با شما مشرف شده‌ام، و اکنون سربازی از سربازان شما هستم و از خدای علیّ قدیر مسئلت دارم که شهادت در پیشگاه شما را برایم مقدر گرداند؛ به خواست خدا و به فضل دعای شما برای من ای آقای من! و اما داستان من:

أنا عبد عندي ذنوب كثيرة أيام الشباب وكان الشيطان (لعنه الله) مسيطر عليّ، هذه النفس الحقييرة ارتكبت خطأ مع امرأة عندما كان عمري ١٤ ، وقدمت اعتذاري لها عدة مرات ولكن لم تقبل اعتذاري، وطلبت براءة ذمتي مما بدر مني ولكن لن تفعل وأنا لحد الآن أحس بتأنيب الضمير، سيدي أقسم عليك بأمك الزهراء أن ترشدني إلى ما فيه خير الآخرة، هذه أول مشكله.

من بنده‌ای هستم که در جوانی گناهان زیادی مرتکب شده‌ام و شیطان که لعنت خدا بر او باد، بر من مسلط بود. این نفس حقیر وقتی که ۱۴ ساله بودم خطایی با زنی

انجام داد. بعد از آن بارها از آن زن عذرخواهی کردم ولی او پوزش مرا نپذیرفت. بابت آن چه از من سر زده بود از او خواستم ذمه‌ام را بری کند ولی او زیر بار نرفت و من تا همین لحظه به عذاب وجدان گرفتارم. سرورم! شما را به مادرت زهرا قسم می‌دهم مرا به آن چه خیر آخرت در آن است ارشاد نمایی. این مشکل اول.

سیدی ومولای، أما المشکلة الثانية سیدی أنا أعلم من الأنصار لا تقبل من أحد أن يخاطبك سیدی ومولای ولكن لا أستطيع أن أخاطبك بخطاب آخر، سیدی ومولای أريد منك حل لهاتين المشكلتين، هل من نصيحة، سیدی أقسم عليك بنحر الحسين أن تدعو لي بالتوفيق والذرية الصالحة، سیدی والله عندما كتبت هذه الرسالة وإن دموعي تسيل سیدی لا أريد شيئاً من هذه الحياة الدنيا إلا طفل والله سیدی أخاف على نفسي أن أكون من الحساد، سیدی أقسم عليك مرة ثانية بنحر الحسين المظلوم العطشان أن تدعو لي الله جل جلاله بالذرية، أعتذر منك سیدی ومولای كل الاعتذار على الإطالة.

سرور و مولایم! و امام مشکل دوم.... سرورم! من به واسطه‌ی انصار می‌دانم که قبول نمی‌کنی کسی شما را با لفظ سرورم و مولایم خطاب کند ولی من نمی‌توانم شما را طور دیگری مخاطب قرار دهم. سرور و مولایم! از شما راه حلی برای این دو مشکل می‌خواهم. آیا نصیحتی دارید؟ سرورم! شما را به گلوی بریده‌ی حسین قسمت می‌دهم که برای من دعا کنی به توفیق و داشتن فرزند و نسل صالح. سرورم! والله وقتی این نامه را می‌نوشتم اشکم جاری بود. سرورم! از این زندگی دنیا به جز بچه چیز دیگری نمی‌خواهم. سرورم! والله می‌ترسم که از حسودان باشم. سرورم! برای بار دوم شما را به گلوی حسین مظلوم و تشنه لب قسم می‌دهم که خداوند جل جلاله را بخوانی که فرزندی به من عطا فرماید. سرور و مولایم! از این که مطلب به درازا کشید از شما بسیار بسیار عذر می‌خواهم.

سیدی هذا وسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته، اللهم صلّ علی مُحَمَّد و آل مُحَمَّد
الأئمة والمهدیین و سلم تسليماً.

المرسل: م د

سرورم این ماجرای من بود و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته. اللهم صل علی
محمد و آل محمد الائمة و المهدیین و سلم تسليماً.

فرستنده: م د

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة
والمهدیین وسلم تسليماً.

بالنسبة للذنوب فإن الله تعالى قال: (وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا
عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ) ([152]).

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الائمة و المهدیین و
سلم تسليماً.

خدای متعال در مورد گناهان می فرماید: (و کسانی که چون مرتکب کاری زشت
شوند یا به خود ستمی کنند، خدا را یاد می کنند و برای گناهان خویش آمرزش
می خواهند و کیست جز خدا که گناهان را بیامرزد؟ و چون (به زشتی گناه) آگاهند در
آن چه می کردند یا فشاری نکنند) ([153]).

وقال تعالى: (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ
رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) ([154]).

و نیز می‌فرماید: (بگو: ای بندگان من که به زیان خویش اسراف کرده‌اید، از رحمت خدا مأیوس مشوید زیرا خدا همه‌ی گناهان را می‌آمرزد؛ او آمرزنده و مهربان است) [155].

فتوسل إلى الله أن يغفر لك ذنبك ويمنّ عليك برحمته، وادع بدعاء الإمام زين العابدين في يوم الاثنين وبهذا الدعاء بعد صلاة الليل وبعد صلاة الفجر: (الهي أسألك أن تتحمل عني كل دين في رقبتك لعبد من عبيدك، وأن تبعثني يوم القيامة وليس لأحد من عبيدك في رقبتك دين أو مظلمة يطالبني بها حتى ألقاك وأنت راض عني، يا رؤوف يا رحيم يا جواد يا كريم اغفر لي ذنوبي كلها جميعاً بجودك وكرمك، يا الله يا رحمن يا رحيم اغفر لي الذنب العظيم إنه لا يغفر الذنب العظيم إلا العظيم، يا عظيم ما لي إله غيرك فادعوه ولا شريك لك فارجوه صل على محمد وآل محمد وخلصني مما أنا فيه ومما أخاف وأحذر بلطفك الخفي).

به خداوند متوسّل شو تا گناهت را بیامرزد و با رحمتش بر تو منت نهد. همچنین دعای امام زین العابدین در روز دوشنبه را بخوان. این دعا را بعد از نماز شب و بعد از نماز صبح قرائت نما:

بارالها! از تو درخواست می‌نمایم مرا از تمام دیونی که از بندگان بر گردنم است، رها نمایی و مرا در حالی روز قیامت مبعوث نمایی که از سوی هیچ یک از بندگان دین یا شکایتی بر گردنم نباشد که از من مطالبه‌اش نماید تا تو را ملاقات کنم در حالی که از من راضی و خوشنود باشی. ای رؤوف، ای رحیم، ای بخشاینده، ای کریم، با جود و کرم تمام گناهان مرا ببخش و بیامرزد. ای الله، ای رحمن، ای رحیم گناه بزرگ مرا ببخش و بیامرزد که گناه بزرگ را جز بزرگ، نمی‌بخشاید. ای عظیم، خدایی جز تو ندارم که بخوانمش و هیچ شریکی نداری که از او چشم امید داشته باشم. بر محمد و آل

محمد درود و صلوات فرست و به لطف پنهانت، مرا از آن چه در آن هستم و از آن چه می ترسم و پرهیز می نمایم، خلاص فرما!

وَأَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَمُنَّ عَلَيْكَ بِالتَّوْبَةِ الصَّادِقَةِ وَمَغْفِرَةِ مَنْ عِنْدَهُ لَا تَبْقَى عَلَيْكَ تَبَعَةٌ تَطَالِبُ بِهَا، وَأَنْ يَمُنَّ عَلَيْكَ بِذَرِيَّةٍ صَالِحَةٍ هُوَ وَلِيُّهُ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

و از خداوند مسئلت می نمایم که با توبه‌ی راستین و آمرزشی از جانب خودش بر شما منت نهد به طوری که دیگر گناهی بر شما نماند که بابت آن بازخواست شوی؛ و با نسل صالح بر شما منت نهد. او یاور من است و او دوست شایستگان است. و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته.

و هذا سؤال وجوابه من المتشابهات فيه فائدة لك:

سؤال و جواب زیر از کتاب متشابهات است که برای شما مفید خواهد بود:

س/ قَالَ تَعَالَى: (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) ([156]). وَقَالَ تَعَالَى: (يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ) ([157]). فَالْأَيَّةُ الْأُولَى تَعِدُ بِمَغْفِرَةِ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَالثَّانِيَّةُ بِبَعْضِ الذُّنُوبِ، فَكَيْفَ الْجَمْعُ بَيْنَ الْاِثْنَيْنِ؟

سؤال:

خدای متعال می فرماید: (بگو: ای بندگان من که به زیان خویش اسراف کرده‌اید، از رحمت خدا مأیوس مشوید زیرا خدا همه‌ی گناهان را می آمرزد؛ او آمرزنده و مهربان

است) ([158]) و نیز می فرماید: (ای قوم ما، این دعوت کننده‌ی به خدا را پاسخ گویند و به او ایمان بیاورید تا خدا گناهان تان را بیامرزد و شما را از عذابی دردآور در امان دارد) ([159]). آیه‌ی اول وعده‌ی غفران همه‌ی گناهان را می‌دهد و دومی، برخی گناهان را. چطور می‌توان این دو آیه را با یکدیگر جمع کرد؟

ج/ بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة
والمهديين

الذنوب بينكم وبين العباد لا تغفر، إلا بإعادة الحقوق إلى أصحابها،
وتحصيل براءة الذمة منهم، هذا قانون عام: (يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ)، أي
يغفر الله الذنوب التي بينكم وبينه، أما الذنوب مع العباد فلا بد من تحصيل
براءة الذمة وإعادة الحقوق لأصحابها، وفي دعاء يوم الاثنين، للإمام
زين العابدين (ع):

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الأئمة و المهديين
گناهانی که بین شما و بندگان است بخشیده نمی‌شود مگر با اعاده‌ی حقوق به
صاحبان آنها و بری کردن ذمه از ایشان. این یک قانون کلی است که: «(خدا
گناهان تان را بیامرزد)» یعنی خداوند گناهانی را که بین خودتان و او است می‌بخشد،
اما برای بخشش گناه مربوط به بندگان، چاره‌ای جز به دست آوردن براءة ذمه و
اعاده‌ی حقوق به صاحبان آنها نیست. در دعای روز دوشنبه که منسوب به امام زین
العابدين (ع) است آمده:

(... وأسألك في مظالم عبادك عندي، فأیما عبد من عبیدك، أو أمة من
إمائك كانت له قبلي مظلمة ظلمتها إياها في نفسه أو في عرضه أو في

ماله أو في أهله وولده، أو غيبة اغتبهت بها، أو تحامل عليه بميل أو هوى، أو أنفة أو حمية أو رياء أو عصبية غائباً كان أو شاهداً، وحيماً كان أو ميتاً، فقصرت يدي، وضاق وسعي عن ردها إليه، والتحلل منه. فأسألك يا من يملك الحاجات وهي مستجيبة لمشيئته، ومسرعة إلى إرادته أن تصلي على محمد وآل محمد، وأن ترضيه عني بما شئت، وتهب لي من عندك رحمة إنه لا تنقصك المغفرة، ولا تضرك الموهبة يا أرحم الراحمين) ([160]).

... و ادای حقوق بندگان را که بر عهده دارم از تو درخواست می‌نمایم، پس هر بنده‌ای از بندگان و هر کنیزی از کنیزانت که او را نزد من حقی پایمال شده باشد که در آن به جان یا آبرو یا مال یا خانواده‌اش یا فرزندش ستم روا داشته‌ام یا غیبتی از او کرده‌ام یا به میل خود یا خواهش دل یا تکبر یا غضب یا خودنمایی یا تعصب بر او باری نهاده‌ام، این بنده یا کنیزت غایب باشد یا حاضر، زنده باشد یا مرده، و دستم کوتاه شده و وسعم نمی‌رسد از پرداخت آن حق یا طلب حلالیت از او، از تو می‌خواهم ای کسی که رفع نیازها در اختیار او است، و آن حاجات در مقابل مشیت او اجابت‌پذیر و به جانب اراده‌اش شتابانند که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و آن بنده را که بر او ستمی کرده‌ام هر گونه که خواهی از من راضی گردانی و از جانب خود مرا رحمت عطا فرمایی، چرا که آمرزیدن از تو نکاهد و بخشیدن به تو زیان نرساند، ای مهربان‌ترین مهربانان. ([161])

أي يغفر لكم بينكم وبين العباد بالدعاء والتوسل إليه سبحانه، بأن يكون هو الذي يعيد الحقوق إلى أصحابها (إذا ضاق وسعي وقصرت يدي) وهذا هو القانون الخاص: (وبه يصبح غفران الذنوب جميعاً).

یعنی خدای سبحان گناھانی که بین شما و بندگان است را با دعا و توسل به درگاه او می‌آمرزد، به این صورت که او حقوق را به صاحبان آنها برمی‌گرداند (اگر وسعم نرسد و

دستم کوتاه شده باشد) و این یک قانون ویژه و خاص است: «و با او همه‌ی گناهان آمرزیده می‌شود».

وهناك طريق لغفران الذنوب جميعاً يسير، قال تعالى: (مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ) ([162]).

در اینجا راه آسانی برای بخشایش همه‌ی گناهان وجود دارد. خداوند متعال می‌فرماید: (کیست که به خدا قرض نیکو دهد تا خدا بر آن چند برابر بیفزاید؟ خدا تنگدستی دهد و توانگری بخشد و شما به سوی او باز می‌گردید) ([163]).

وعن أهل البيت (ع) هي: (في صلة الإمام)، وعنهم (ع) هي: (في صلة الرحم، والرحم رحم آل محمد خاصة) ([164])، فصلة الإمام يعبر عنها الله سبحانه وتعالى بأنها قرض له سبحانه وتعالى وهو الذي يسدده.

از اهل بیت (ع) روایت شده است که این آیه «در باره صله‌ی امام» است و هم‌چنین از ایشان (ع) در روایت شده است که: «در باره صله‌ی رحم است و منظور از رحم، به طور خاص رَحِم آل محمد می‌باشد». خدای سبحان از صله‌ی امام به عنوان قرض دادن به خودش یاد کرده و این خداوند است که این بدهی را می‌پردازد.

وصلة الإمام تكون بصور: منها: (الصلة بالمال)، و(الصلة بالعمل معه)، و(الجهاد بين يديه باللسان والسنان لإثبات حقه (ع)).

صله‌ی امام صورت‌های مختلفی دارد، از جمله: صله‌ی با مال، صله‌ی با کار کردن به همراه او، و صله‌ی جهاد در پیشگاه او با زبان و دندان (گفتار و عمل) برای اثبات حق امام (ع).

وأکید أن العمل مع الإمام أفضل من إعطاء المال له؛ لأن العمل يرهق جسد الإنسان، وربما كان فيه هلاك جسده إذا جاهد بين يدي الإمام باللسان والسنان.

تأکید می‌کنم که کار کردن با امام برتر از دادن مال به او است زیرا کار کردن، جسم آدمی را به مشقت می‌اندازد و اگر در پیشگاه امام با زبان و دندان جهاد کند، چه بسا به از بین رفتن جسمش منجر شود.

فكم هي الرحمة عظيمة إذا كان الحجة بين أظهر الناس، حيث فُتح هذا الباب العظيم، وهو أن يكون الإنسان بصلة الإمام (ع) قد أقرض الله، فيقف يوم القيامة بين يدي الله، فيوفيه الله هذا القرض، وهذا العبد لو جاء بعدد رمال البر ذنوباً، لغُفرت له؛ لأن له قرضاً عند الله ديان يوم الدين، وهو يعطي الكثير بالقليل، وعطاؤه بلا حساب فيسدد الله جميع ديون هذا العبد وذنوبه مع العباد ويدخله الجنة بغير حساب.

أحمد الحسن - ذو القعدة / ١٤٣٠ هـ ق

بنابراین چه رحمت عظیمی است که حجت بین مردم (ظاهر) باشد؛ چرا که باب عظیمی گشوده می‌شود؛ بابتی که انسان با صله‌ی امام (ع)، به خداوند قرض می‌دهد و روز قیامت در پیشگاه خدا می‌ایستد و خداوند این قرض را تمام و کمال به او باز می‌گرداند و اگر این بنده به تعداد شن‌های بیابان با خود گناه آورده باشد، برای او بخشیده می‌شود؛ از برای او نزد خداوند دینانِ یوم الدین، قرضی است و خدا در مقابل اندک و ناچیز، بسیار عطا می‌نماید (يعطي الكثير بالقليل) و عطای او بی‌شمار است. خداوند تمام بدهی‌های این بنده و تمام حقوقی که از بندگان بر عهده‌ی او بوده است را تسویه می‌کند و بی‌حساب به بهشت واردش می‌نماید.

احمد الحسن - ذی القعدة ١٤٣٠ هـ ق

- [152] - آل عمران: 135.
- [153] - آل عمران: 135.
- [154] - الزمر: 53.
- [155] - زمر: 53.
- [156] - الزمر: 53.
- [157] - الأحقاف: 31.
- [158] - زمر: 53.
- [159] - احقاف: 31.
- [160] - الصحيفة السجادية.
- [161] - صحيفه‌ى سجاديه.
- [162] - البقرة: 245.
- [163] - بقره: 245.
- [164] - البحار: ج 24 ص 279 ح 6.